küsima, et sis ta küüjale rand rangiga pähä läksi. Kah see Nataska haistus es lää wälkis sest – kui paragado kudraja wiimatsit kaoke joba kudrasi, tulli üits sant ses helle nallewalt kondro ja pallel kaogi kudraja kiest endale kah palawest maitse ande. Kudraja, nigu talle olli kätte tõnnas rand kangi siilu all wällä ja andse kaogi asemele sandile rand rangiga pähä kesnigu härg, mürrätes kõigest wällä joaksse. Kui ilusste kuiw kaogi olli wa ärä kuderetu, Juan Nataska käsu pääle lei kaogi kudrajale kolm kärda kaoke ümbre käämise wäidrega külge mõõda. Kaogi kudrajale läämise pääle ütel: „Waik sieperast, kas sis sie ommegi minu waiwa palk, ago-olgu pääle see olli Nataska käsu pääle." Kuiw töö tegija läimu olliwa joba enne ärä läinu ja kaogi kudraja, ses kaogi wiimatses olli jäänu, läits kah ärä, ses seda ja teist.

Juanil sai õkwa ~~ro~~ mitu sada kaormal kaoke kedra ta müüd wana sarwiku kõigi trepi ette wedasi. Juan, kui fülle sarwiku maia läits, ~~ütelda~~ et kaogi kaorma joba õkwa een ammawa tulli wana sarwiku kinni mähitu pääga ohaten, Juanile warta ja ütel et ta müüd öigi rahul olles Juani tõõga, ning luas näil warsti paari hüta Nataskaga. Kas wiel parempait sõnu oles läimu Juan wana sarwiku käest kuulda, kui see olliwa mis praegu talle ütelti.

Suure rõõmuga läits Juan kodu oma korteri, kus talle Nataska warta tulli ja sellel edimaile küsimine olli, et kuis tal wanasarwiku man läiw olli läinu. Juan selet talle kuiw ärä, et kuis olli kuiw sündinu ja ütel wiel pääle: „Müüd anti mulle kaguide luba sinuga paari hüta ama hää töö ärä tallitamise perast.

Suur olli Juani õnn wiel suuremp olli Nataskal, kel ütte wiel see mõtte pääd läitse, et ütskõrd siist teore põrgu wahilsuse all wallaa saassi. Palma saiwa öigo kenasti wanasarwiku ja tõna sulaste paalt ärä petu, mis just Suwiste pühi edimatel päiwal sündituwa.

Aasta lõunassiwe hirmus rattu mõõda. Kaits aastat olli joba Juani ja Nataska pulmest mõõda, kaits walurikast ja raeedat aastat! Sest Juanil ja Nataskal olli pallu palu kannatada ja walu-wõude põrgu perremehe kurjuse üle. Wana aasta wiimatsel õdangual sündi Juanil ja Nataskal poig, keda nime kolme päiwa perall sündimisest Simeonikes ristiwa, ja tõnale mõõgutse wanaajatte fundo rahuse ärapästja mehe nime panniwa et kui näide põrgu elu peassi wägä pikas wõtima et wast siis tõna näid siist pöörlastawast põrgu elust päästassi.

Kui wana sarwiku sellest teeda sai et Juanile ja Nataskale poig olles sündinu andse ta joba aigsad käsu näile, et nää last hästo sõõdasseiwa ja sellperast wäi ka Nataska elus tõõta olla, et mitte laste luidtes ja kõhnas ei jäässi ja ta Suwiste pühi edimadsi päiwa hommikul ~~tahte~~ wanasarwikule prunguatis tassi.

Nii sugutse käsu üle hõitsiwa Juan ja Nataska pea pealkaelas, et näide aimast rõõmustajad ~~tahtis~~ kole kurastus ood. Õhu kül Juanil ja Nataskal wägga hää elu olli ama latse häste sõõtmise perast, aga näid kole mõte see olli – ama last wana kurdile sõõgis ärada.

Paar nädilad olliki wiel Suwiste pühide aigu ja Nataskal es jää parempat nõu üle ama latse päästmises kui –

Põrgust äräpagemine.

Äräpagemise päiwas sai wällä walitsedui Suwiste pühi pealpäiwa öö, sellperast et Suwiste pühi edimadsi päiwa hommikul wana sarwiku kõige kaugempine maikas, kui sõõgi mõõ läimu.

Õdangu säeti, kõik kraam walmis ärä pagemise tarwis, et õõse midagi tarwituist ei oles. Edimadsi minaku aigu wõtseiwa Juan ja Nataska ama tarwilisemma asja ning ama armsa latse endaga üttes